

3- NHÂN DUYÊN CHIM ANH VŨ CÚNG DƯỜNG
CHA MẸ MÙ

Đức Phật ở tại thành Vương xá, bảo các Tỳ-kheo:

–Có hai loại tà hạnh, tựa như vỗ vào trái cầu, mau bị đọa vào địa ngục. Những gì là hai? Một là không cúng dường cha mẹ. Hai là làm điều ác đối với cha mẹ.

Có hai chánh hạnh, như dôi vào trái cầu, mau được sinh lên cõi trời. Những gì là hai? Một là cúng dường cha mẹ, hai là làm các hạnh thiện đối với cha mẹ.

Các Tỳ-kheo thưa:

–Hy hữu thay, bạch Thế Tôn, Đức Như Lai đã hết sức tán thán cha mẹ.

Đức Phật dạy:

–Đâu phải chỉ có ngày hôm nay! Về đời quá khứ, trong núi Tuyết có một con chim Anh vũ, cha mẹ đều bị mù. Nó thường mang những hoa thơm, trái chín trước tiên là phụng dưỡng cha mẹ.

Bấy giờ có một điền chủ, khi mới trồng lúa có phát nguyện:

–Tôi trồng lúa này mục đích là cho chúng sinh cùng ăn.

Khi ấy, chim Anh vũ vì ông điền chủ trước đây đã có lòng bố thí, nên nó thường đến ruộng này lượm thóc lúa đem về cúng dường cha mẹ. Lúc đó vị điền chủ đi ra ruộng để xem lúa, thấy các thứ sâu, chim cắn hư bông lúa cho nên buồn rầu, bực tức. Ông liền giăng lưới bắt được chim Anh vũ. Chim Anh vũ nói:

–Này điền chủ, trước đây ông đã có lòng tốt bố thí tài vật, không keo kiệt. Vì thế nên tôi mới dám đến đây để lượm lúa thóc. Vậy cơ gì nay ông lại giăng lưới bắt tôi? Vả lại, ruộng thì giống như người mẹ, còn hạt giống thì giống như người cha. Lời nói thành thật như con, điền chủ như vị vua che chở cho chúng tôi.

Khi chim nói lời này xong, điền chủ rất hoan hỷ, hỏi chim Anh vũ:

–Người nhặt lúa này đem về cho ai?

Anh vũ đáp:

–Tôi có cha mẹ mù, nguyện suốt đời phụng dưỡng.

Điền chủ bảo:

–Từ nay về sau hãy thường đến đây để lấy lúa, đừng có sợ gì cả.

Đức Phật nói:

–Chim Anh vũ vui mừng được nhiều hạt và ông điền chủ cũng vậy. Chim Anh vũ lúc ấy chính là Ta. Điền chủ nay là Xá-lợi-phất. Người cha mù lúc đó là vua Tịnh Phạn, người mẹ mù là Ma-da phu nhân.